

Nr 578

Av herr Hanson, Per-Olof, *angående riksdagens behov av service för utlandskontakter.*

Under efterkrigsåren har riksdagen i allt högre grad fått direkta kontakter med andra länder. Genom Sveriges medverkan först i Europarådet och vad riksdagen angår särskilt i dess rådgivande församling och sedan i Nordiska rådet har av riksdagen utsedda parlamentariker kommit att i sin egenskap av svenska parlamentariker omedelbart deltaga i internationellt samarbete. Härjämte har riksdagsledamöterna även på många andra sätt fått internationella kontakter.

I viss omfattning förekommer vidare, att riksdagsutskotten företager studieresor utomlands för olika ändamål. Även på denna punkt kan ett ökat intresse iakttagas för förhållandena i andra länder.

Riksdagens interparlamentariska grupp är visserligen formellt en enskild sammanslutning med understöd för sin verksamhet av statsmedel. I realiteten fungerar den dock som ett organ för riksdagens samarbete med andra länders parlamentariska institutioner.

I allt större utsträckning tar numera parlamenten i olika länder direkt kontakt med varandra, t. ex. i form av besök av olika slag. Svenska delegationer har i vissa fall rest ut till andra länder, och vi har här tagit emot parlamentsdelegationer från åtskilliga stater. Även om man från svensk sida visat återhållsamhet med detta slag av kontaktverksamhet, torde den successivt komma att utvidgas.

I och för sig synes detta växande parlamentariska intresse för internationellt samarbete med internationella förhållanden förtjänt att uppmuntras. Otvivelaktigt är det angeläget, att vyerna vidgas utöver det egna landets gränser.

Riksdagen har emellertid mycket bristfälliga möjligheter att tillgodose sina medlemmars internationella intressen. Interparlamentariska gruppen har ett eget sekretariat med avlönad sekreterare och eget omkostnadsanslag. Nordiska rådets svenska delegation utgör ett eget riksdagens verk med relativt välutbyggda resurser. I övrigt saknar riksdagen resurser på detta område. Europarådsmedlemmarna är t. ex. hänvisade till den service som kan erhållas från utrikesdepartementet.

Det synes önskvärt att riksdagen i sin organisation i en eller annan form har tillgång till ett eget organ, som kan stå till tjänst för riksdagen, dess utskott m. fl. och enskilda riksdagsmän som på ett eller annat sätt

företräder riksdagen i internationella sammanhang med resors planläggning, med översättningar och med service av annat slag.

Möjlighet torde finnas att inom ramen för riksdagsverkens nuvarande organisation åstadkomma ett sådant serviceorgan som ovan skisserats. Inom Nordiska rådets svenska delegation finns redan en utvecklad rese-tjänst, på vilken man kan bygga vidare. Riksdagens upplysningstjänst kunde måhända också påtaga sig uppgifter i detta sammanhang. Kammar-kanslierna skulle också kunna tänkas på ett eller annat sätt givas resurser så att de kunde fylla en uppgift på detta område. En närmare utredning härom erfordras emellertid.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville föranstälta om en utredning om hur riksdagens behov av service för sina utlandskontakter mest rationellt kan tillgodoses.

Stockholm den 26 januari 1964

Per-Olof Hanson